

Kofod-Svendsen (KRF):

Også Kristeligt Folkeparti ser positivt på den metode, som regeringen har valgt, nemlig at afkorte kredittiden, så vi på den måde får opvejet de 4,2 mia. kr., som forfalder til betaling, efter at EF-dommen er blevet afsagt.

Vi er positive over for dette lovforslag.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak for den helt overvejende positive holdning, der har været til dette lovforslag.

Lovforslaget tjener til at sikre finansiering af det engangstab, som statskassen lider ved ikke at opkræve sidste rate af arbejdsmarkedsbidraget. Engangstabet er på netto 2,8 mia. kr., og for at finansiere det sikres staten en engangslividitetsgevinst af samme størrelsesorden ved at afkorte kredittiderne for momsindbetalinger.

Der er tale om en finansiering så præcis som overhovedet muligt af det engangstab, som statskassen har, fordi de virksomheder, som i særlig grad får fordel af, at sidste rate af arbejdsmarkedsbidraget ikke opkræves, samtidig er de virksomheder, som har et stort momsgrundlag, og som derfor i særlig grad bliver påvirket af, at der sker en afkorting af kredittiderne. Derfor – så godt som det nu er gør ligt – er dette en finansiering, der sikrer, at de virksomheder, der har fordel af at slippe for sidste rate af arbejdsmarkedsbidraget, også er dem, der bidrager til finansieringen ved en afkorting af kredittiderne.

Det fører mig frem til at svare på hr. Ole Donners spørgsmål, for hr. Ole Donner brugte jo meget stærke udtryk ved at tage afstand fra, at virksomhederne, som hr. Ole Donner sagde det, skulle undgælde for regeringens bevidste lovovertrædelser.

Nu vil jeg gerne for det første på det skarpeste tage afstand fra hr. Ole Donners sprogbug om bevidste lovovertrædelser. Det er der selvsagt overhovedet ikke tale om. Men mere væsentligt er det at slå fast, at hr. Ole Donner har ganske uret i, at der skulle være tale om, at virksomhederne undgælder for noget som helst. Det, der er tale om, er, at virksomhederne slipper for at betale sidste rate af arbejdsmarkedsbidraget. Det vil altså sige, at virksomhederne har en kontant fordel ved at slippe for at betale sidste rate af arbejdsmarkedsbidra-

get. Men da det altså medfører et engangstab for statskassen, er vi simpelt hen nødt til på en eller anden måde at skaffe en finansiering. Det er i øvrigt helt i overensstemmelse med de almindelige bestræbelser på at forebygge, at restancer opstår ved indbetaling af skatter- og afgifter til det offentlige, at vi finansierer dette engangstab ved en generel afkorting af kredittiden for momsindbetalinger.

Jeg tror i øvrigt, jeg kan sige til hr. Ole Donner, at ganske mange virksomheder egentlig vil synes, at det efter omstændighederne er en ganske fornuftig måde at klare arrangementet på. Jeg tror, mange virksomheder vil føle, at det er et acceptabelt bytte at slippe for sidste rate af arbejdsmarkedsbidraget og til gengæld få en generel afkorting af kredittiden for momsindbetalinger.

Nu overraskes jeg jo mindre og mindre i denne debat over hr. Ole Donners forskellige udsagn, men jeg må nok sige, at det er forbavsende, hvis hr. Ole Donner vil gøre sig til talsmand for, at regeringen bare skulle acceptere et tab for statskassen uden at gøre sig nogen som helst overvejelser om, hvorledes dette engangstab skulle finansieres. Der er tale om likviditetsforskydninger, hvor de reelle positive virkninger for virksomhederne er renten af det, de slipper for at betale i arbejdsmarkedsbidrag, og hvor de reelle negative virkninger for statskassen er renten af dette engangstab. Derfor er på tilsvarende måde de reelle virkninger af kreditafrkortningen ved momsindbetalinger også renten af likviditetsforskydningen. Det giver altså en rentebelastning for virksomhederne, det giver en rentegevinst for statskassen, og det modsvarer ganske nøje den likviditetsvirkning, det er at opgive sidste rate af arbejdsmarkedsbidraget. Jeg har meget vanskeligt ved at se, at en regering ansvarligt kunne handle på nogen som helst anden måde end det, vi her gør.

Så spørger hr. Ole Donner endelig, om regeringen har til hensigt at gennemføre en høring af organisationerne, eller om regeringen har gennemført en høring af organisationerne. Jeg kan sige, at regeringen konstant er i kontakt med alle erhvervslivets organisationer, og det gælder også i denne sag, hvor der undervejs har været forskellige kontakter mellem regeringen og erhvervslivets organisationer. Jeg ser ikke nogen baggrund for at gennemføre en